

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Apollonia V. M. 9. Februarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

fecit famæ. Puella, ad cuius parentes divertere solebat MARINVS, cum res cœnobii curaret, corrupta à milite parentem hunc mentitur, itaque malum ingens cœnobitis parit. Accusata virago peccasse utique se fatetur, factumque fletu uberi damnat & gemitu. Ergo extra septa sancta ejicitur, & subinde filius etiam adducitur buccæa alendus, quam mendicanti ascetæ ministrabant. Sic jam sub alterâ larvâ spectatorem orbem fallit, dum quinto abhinc anno, cum verum etiam scelus potuisset eluere, unâ cum filio inter claustra recipitur. Mox moritur MARINVS, & MARINA deprehenditur. Adest mendax puella à malo hospite orco agitata, & scelus ultrò fatetur. Quid faceret hîc cælum, post actam bellissimè fabulam, nisi plausum? *Ex Herib. Rosweido.*

Conscientia bona titulus est Religionis, Templum Salomonis, Ager benedictionis, hortus deliciarum, aureum reclinatorium, gaudium Angelorum, arca Fœderis, thesaurus regis, aula Dei, habitaculum Spiritus S. liber signatus & clausus, & in die iudicii aperiendus. S. Bern. l. de int. dom.

S. APOLLONIA V. M. 9. Februarii.

NEcdum in flammis eruperat furor Decianus, cum anno ab incunabulis Servatoris L. supra CC. Decio prælusit Alexandria nescio cuius hominis insania. Arrogavit ille sibi Vatis nomen, & fictis ad populum criminibus id repente excitavit incendium, quod non nisi multo Christianorum sanguine extingueretur; quos inter facile princeps fuit APOLLONIA Virgo, quæ invalescente vulgi furore, cum jam totâ urbe eadem omnium vox audiretur, flammis addicendum, quif-

quis Christo non maledixisset, in virtutis scenam protracta est. Et sanè præclare personam sustinuit Christianam, quippe cui ore citiùs omnes, quibus ætas provecta in eum diem pepererat, dentes, quàm Christus, evulsi. Quid agitis manus carnificum? fortem esse APOLLONIAM excussi dentes, & fractæ malæ loquuntur; ad majora tormenta provocate, nihil humile tam alta spondent principia. Ecce rogos ingens succenditur, crepant flammæ, furit populus, minantur lictores aut Christum abjice, aut in ignem abjiciere APOLLONIA. Quid hîc illa? paululum apud animum suum, quasi consultans, subsistit; mox bulliente jam sanctiore sub præcordiis igne, non morata tortores, generoso ausu ipsa involat in flammam, è flammis ad cælum evolat. I. nunc Scævola fortissime Romuli nepotum: Manus tuæ miraculū rogos hujus virginis extinxit. *Ex Surio.*

Si quis hoc dictum corde frequentaret, O Domine quando te diligam! citiùs se sentiret experimentaliter inflammari, quàm si de secretissimis celestibus, & æterna generatione, vel processione millies cogitaret. S. Bonavent. in Theol. Myst. Q. ult.

S. ANSBERTUS EPISC. 9. Februarii.

NON vidit splendidior gemmam Clotarii regia, quàm ANSBERTVM adolescentem Superis juxtà & hominibus charum. Et verò invidit jam tum Clotario Ephebum Deus, & in suam traducere aulam laboravit. Sed & huic pulchrius regiâ cælum arridebat. Quare sponsam, quam habebat nobilissimam, lubens volens, cum ita ipsa etiam vellet, Christo cessit; ipse, rarissimo miraculo, monachus in aulâ vixit, & his ipsis, quibus perire
alios